

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. С.З., 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева
като разглежда докладваното от Трифон Ив. Минчев Търговско дело № 20235500900265 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 432 от КЗ и чл.45 и чл. 52 от ЗЗД.

Образувано е по искова молба от Д. С. Д. от сБ.** срещу З. "О.-З." АД с ЕИК: *** - гр. С. с цена на иска: 80 000 лева (частичен иск от 150 000 лв.).

В исковата молба е изложено, че ответникът е сключил задължителна застраховка по риска „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с полица № BG/23/121002698342, със срок на валидност от 15.09.2021 г. до 14.09.2022 г. за следния лек автомобил, марка: „БМВ“, модел: „Х - 3“, ДК № ***.

Сочи се, че при ПТП на 24.08.2022 г. около 18:55 ч. в гр. С.З., в района на кръстовището на ул. „***“ и ул. „***“, водачът П. П. П., управлявайки посочения по-горе лек автомобил „БМВ Х – 3“, ДК № ***. виновно нарушил правилата за движение по пътищата, при което причинил телесни повреди на ищеца Д. Д. - водач на мотоциклет „Сузуки ГСХР 1000“ с рег. № **.

Посочено е, че произшествието настъпило при следния механизъм: водачът на лекия автомобил „БМВ“ се движел по ул. „***“ и предприел маневра заvoy наляво в посока ул. „***“ без да се съобрази с предписанието на знак Б - 2 (Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство), при което настъпил сблъсък между него и движещия се направо по пътя с предимство (ул. „***“) мотоциклет „Сузуки“.

Сочи се, че за описаното произшествие е издаден Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 228р- 10586/25.08.22 г.

Вследствие на катастрофата, ищецът получил комплексна травма, изразяваща се в: Счупване на костите на дясната предмишница; Нарушаване на целостта (разчленяване) на лонното съчленение на таза;

След произшествието пострадалият бил хоспитализиран в Ортопедичен комплекс - Клиника по ортопедия и травматология към УМБАЛ „***“ гр. С.З.. Оплаквал се от нетърпими болки в дясната ръка и таза. На пострадалия бил поставен уретрален катетър, била направена имобилизация с шийна яка. На 01.09.2022 г. пострадалият претърпял две оперативни интервенции. При първата от тях под интубационна анестезия било извършено открито наместване на симфиолизата (разчленяването на срамната кост на таза), която била фиксирана с метална остеосинтеза. При втората операция било извършено и открито наместване с вътрешна фиксация на костите на дясна предмишница. На 07.09.2022 г. пострадалият бил изписан от Клиника по ортопедия и травматология и бил прехвърлен в Отделението по физикална и рехабилитационна медицина отново към УМБЛЛ „***“ гр. С.З. за провеждане на стационарна рехабилитация. При приемането си, ищецът имал видим оток в областта на двете тазобедрени стави, както и в дясната гривнена и лакътна става. Твърди се, че самостоятелната му походка е невъзможна, налице са болезнени и ограничени движения в двете тазобедрени стави, в поясния дял на гръбначния стълб, дясната лакътна и гривнена става. След проведена терапия, пострадалият бил изписан на 23.09.2022 г. с дадени указания за подходящ хигиенно-диетичен режим и адекватен двигателен режим. Общо болничният престой на ищеца продължил 1 месец.

Сочи се, че възстановяването на ищеца продължава в домашни условия. По време на възстановяването у дома движенията на пострадалия в областта на контузените места отново били ограничени и силно болезнени. Невъзможна била самостоятелна походка. В първите 3 месеца след произшествието бил постоянно на легло и не можел да се изправя. Не можел да се обслужва битово и разчитал изцяло на помощта на близките си. След редица посещения от кинезитерапевт, от кроя на м. октомври - началото на м. декември 2022 г. започнал да се изправя и да се придвижва на минимални

разстояния използвайки две патерици. От този момент провежда рехабилитационни процедури извън дома.

Твърди се, че в момента ищецът не е възстановен. Продължава да изпитва силни болки в областта на таза. Движенията му са ограничени, болезнени и силно затруднени. Продължава да се движи с големи усилия на минимални разстояния. Не може да клекне и ползва санитарните възли с големи проблеми. Изпитва болки и слабост в областта на дясната ръка, която е водеща при него. Не може да вдига повече от 3 кг. с дясната си ръка. Пострадалият се чувства потиснат и отчаян от тежките травми и продължителното лечение. Чувства се непълноценен и в тежест на близките си. Прогнозата за пълно възстановяване е песимистична.

Заявено е, че във връзка с описаното събитие, ищецът се е обърнал към настоящия ответник с уведомление по смисъла на чл. 429, ал. 3, изр. 2 КЗ, получено в „О.-З.“ АД на 01.09.2022 г., а впоследствие е подал до ответника молба-претенция, получена в дружеството на 30.01.2023 г., но до момента ответникът не е извършил плащане, поради което за ищеца възниква правния интерес да предяви настоящия иск.

Ищецът моли, да се осъди ответника да му заплати сумата от 80 000 (осемдесет хиляди лева), предявени като частичен иск от цялостна претенция в размер на 150 000 лева, като обезщетение за причинените му неимуществени вреди в резултат на описаното произшествие, заедно с лихва по чл. 429, ал. 3 от КЗ, в размер на законната лихва върху сумата по обезщетението, считано от 03.01.2023 г. (датата на уведомлението до застрахователя) до окончателното плащане, като му се присъдят и направените по делото разноски.

В изпълнение на чл. 127, ал. 4 ГПК посочва банкова сметка.

В законния срок ответникът е депозирал **отговор на искова молба**, с който счита, че предявените от ищеца искове са допустими, но заявява, че оспорва същите, както по основание, така и по размер.

Оспорва изцяло обстоятелствата, на които ищецът е основал исковите си претенции, предмет на настоящото търговско дело.

Излага следните доводи и съображения:

Счита, че така предявените искове, основани на изложените в исковата

молба обстоятелства са неоснователни и необосновани.

Заявява, че ответното дружество не е дало повод за завеждане на настоящото дело, тъй като не му е дадена възможност да определи и изплати застрахователно обезщетение.

Посочва, че исковите предмет на настоящото съдебно производство са предявени по реда на член 432 алинея 1 от Кодекса за Застраховането, като съответно за тях са относими нормите на Кодекс за Застраховането обн. ДВ бр.102 от 29.12.2015 година, в сила от 01.01.2016 година. Заявява, че извод в тази насока следва и от факта, че отговорността на ответника се претендира на основание Договор за застраховка - полица № BG/23/121002698342, валидна от 15.09.2021г. до 14.09.2022 година, като излага съображения в тази връзка и посочва съдебна практика.

Отбелязва, че ищецът Д. С. Д., ЕГН ***** чрез пълномощника си е депозирал претенцията за неимуществени вреди пред застрахователя на 30.01.2023 година.

С писмо с изх. № ЦУ 99-839 от 02.02.2023г., застрахователят е изискал по реда на член 106 от Кодекса за Застраховането представяне на допълнителни документи, необходими за изясняването на факти и обстоятелства станали причина за настъпването на ПТП, респ. за преценката за основателност на заявената застрахователна претенция.

Писмото е било получено лично от пълномощника на пострадалия, но такива документи, не са били представени от него. Сочи, че вместо това на дата 13.07.2023 г. е депозирана исковата молба в съда.

Заявява, че действително към предявената доброволна претенция от дата 30.01.2023г. е приложен Констативен протокол от дата 24.08.2022 г. за настъпило ПТП с пострадали лица, но същият съдейки от съдържанието му е бил недостатъчен за удостоверяване на съществени обстоятелства във връзка с настъпване на пътнотранспортното произшествие, предвид това, че в същия изрично е записано, че причините за настъпване на ПТП са в процес на изясняване.

Твърди се, че с тези си действия увреденото лице е поставило ответното дружество във фактическа невъзможност да установи относими към образуваната от него щета факти и обстоятелства, както и да определи

размера на обезщетението, включително наличие/липса на основания за изплащането му в законовия 3 месечен срок.

Отбелязва се, че в настоящия случай, този срок към датата на подаване на исковата молба не е изтекъл, тъй като към момента на подаването ѝ - 13.07.2023 г. застрахователят не е сезиран надлежно за произнасяне и не е поставен началният момент, от който текат сроковете за произнасяне по член 496 от КЗ, съответно по член 498 алинея 3 от КЗ.

Според ответника се извежда извод, че към датата на подаване на исковата молба не е изтекъл срокът по член 498 алинея 3 от КЗ във вр. с член 496 КЗ във вр. с член 380 от КЗ, с оглед на което предявените искове, с които ищецът претендира заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди и законни лихви се явяват недопустими и производството по тях следва да бъде прекратено, а дори и да бъдат възприети от Съда като допустими, то същите се явяват неоснователни.

Заявява, че посоченото по-горе е от значение и за момента, от който ищецът може да претендира законна лихва за забава върху евентуално определените обезщетения за вреди от процесното ПТП.

Посочва, че лихва по действащия Кодекс за Застраховането, може да се претендира най-рано от датата на предявяване на извънсъдебната претенция, а съгласно член 497 алинея 1 от КЗ, ако обезщетението не е определено или изплатено, законната лихва за забава се дължи или от изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по член 106 алинея 3, или от изтичането на срока по член 496, алинея 1, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на 106 алинея 3 от КЗ.

Твърди, че в случая, има данни застрахователя да е изисквал конкретни документи по реда на 106 от КЗ, които не са му били представени /в тази насока посочва съдебна практика/.

Оспорва твърденията за настъпването на ПТП по посочения от ищеца механизъм. Заявява, че оспорва изцяло представения като доказателство към исковата молба Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от дата 25.08.2022 година.

Счита, че предвид неизяснения механизъм на настъпване на ПТП не

може да се изключи възможността като причинител на ПТП да е именно ищецът Д. С. Д., който с действията си да е предизвикал настъпилия удар между собствения си мотоциклет и лекия автомобил.

Намира, че от изложените в исковата молба обстоятелства и представените с нея документи не може да се направи извод, че са налице предпоставките на член 45 от ЗЗД, при наличието на които следва да бъде ангажирана отговорността за заплащане на обезщетение.

Заявява, че оспорва наличието на виновно и противоправно поведение и действия на водача на участвалия в ПТП лек автомобил марка „БМВ“ модел „Х3“ с рег. № **, което следва да се квалифицира като деликт и твърдяната причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и причинените и претендирани от ищеца неимуществени вреди.

В случай, че се приеме, че са налице предпоставките на член 45 от ЗЗД, че ответното застрахователно дружество трябва да бъде ангажирано за заплащане на обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди, моли, при постановяването на решението да се имат предвид следните факти и обстоятелства:

Правилото на член 51, алинея 2 от ЗЗД.

Счита, че от наличните по делото доказателства за фактите и обстоятелствата, при които е настъпило ПТП, може да бъде направен обоснован и еднозначен извод, че такова съпричиняване е налице - за настъпилите вреди принос има поведението и действията на пострадалия ищец, респ. с действията си в значителна степен е допринесъл за настъпването на вредоносния за него резултат,

Според ответника, поведението и действията му като водач на МПС са в разрез с генералната превенция на член 5 алинея 1 точка 1 от ЗДВП, вменияща в задължение на всеки участник в движението по пътищата, какъвто в конкретния случай е бил и ищецът, с поведението си да не създава опасности и пречки за движението, както и да не поставя в опасност живота и здравето, както на хората, така и на своето собствено.

Твърди, че от приложените към исковата молба доказателства липсват и такива, от които да се установява, че пострадалият е притежавал необходимата правоспособност да управлява моторното превозно средство,

което е било участник в ПТП. Заявява, че макар и да е посочено, че същият притежава свидетелство за управление, валидно до дата 11.05.2026 година, липсва констатация, че същото му дава право да управлява моторно превозно средство от съответната категория А или А1 или А2, каквото е било управляваното от него по време на инцидента.

Сочи, че липсват и данни, че управляваният от него мотоциклет е бил технически изправен, респ. че е преминал задължителен периодичен преглед за неговата техническа изправност по реда на НАРЕДБА № 41-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, което му е позволявало да се движи по Републиканската пътна мрежа.

Наред с това счита, че пострадалият водач на мотоциклета Д. Д., при управлението му се е движел със скорост над максимално допустимата за конкретния пътен участък, в който е настъпило ПТП, както и че не е контролирал постоянно управляваното от него превозно средство. Не е съобразил поведението си като водач на превозно средство с конкретната пътна обстановка, което е довело до поставянето му в невъзможност да реагира адекватно и чрез предприемането на необходимите действия за недопускане на произшествието.

Твърди, че скоростта му е била и технически несъобразена дотолкова доколкото се е движил в района на кръстовище, намиращо се в непосредствена близост до училищно заведение, местата за пресичане на което са били обозначени със съответната маркировка за пешеходна пътека и пътни знаци поставящи ограничение на скоростта и предупреждения за възможна и внезапна поява на деца — пътен знак А 19.

Счита, че при настъпването на пътния инцидент пострадалият Д. С. Д. е допуснал нарушение на предписаните от нормативните актове правила за движение по пътищата подробно посочени в отговора.

Твърди, че е налице и съпричиняване от страна на ищеца към твърдените като настъпили и търпени от него неимуществени вреди и по причина, че същият не е спазил дадените му след проведеното оперативно болнично лечение лекарски препоръки за активно проследяване на здравословното му състояние, както и извършването на контролни прегледи най-малко два пъти в следващия месец. Заявява, че не са ангажирани и

доказателства за провеждани след болничния предстой възстановителни /оздравителни/ медицински процедури, както и контролни прегледи с посочените в епикризата медицински специалисти. Сочи, че не полагането на грижи за собственото си здраве е в пряка и причинно-следствена връзка с търпените след пътния инцидент неимуществени вреди.

Посочва, че от представената като доказателство към исковата молба Епикриза с ИЗ № 16153/07.09.2022 година след престоя на пострадалия в Клиниката по ортопедия и травматология към УМБАЛ „***“, ищецът е бил насочен за контролни прегледи, първият от който на дата 15.09.2022 година, а вторият на дата 29.10.2022 година. Твърди, че към исковата молба липсват доказателства, които да установят, че ищецът е провел тези контролни прегледи. Няма данни и за посетени контролни прегледи на дати 07.10.2022 година и 23.10.2022 година, за които ищецът е бил насочен след изписването си от Отделението по физикална и рехабилитационна медицина към УМБАЛ „***“ АД.

Сочи, че се твърди, че от края на месец октомври до началото на месец декември 2022 г. е посещавал кинезитерапевт, но документи, удостоверяващи такива посещения липсват.

Отбелязва, че по отношение твърдението на ищеца, че инцидентът му е причинил емоционален стрес и психически дискомфорт, също липсват данни и доказателства, че същият е потърсил помощ от специалист, което би повлияло в положителна насока на психическото и. Счита, че допуснатите от пострадалия Д. С. Д. нарушения на правилата за движение по пътищата са в пряка причинно-следствена връзка с вредоносния резултат и единствено те изцяло са причина и са допринесли за неговото настъпване. Твърди, че същите осъществяват, както от правна, така и от фактическа страна, състава на съпричиняване на вредоносния резултат по смисъла на член 51 алинея 2 от ЗЗД, което следва да бъде отчетено от Съда при постановяване на Решението му по съществото на спора дотолкова, доколкото то рефлектира върху обема на отговорността на ответника.

Заявява, че прави възражение за настъпването на претендираните за обезщетяване вреди изключително и единствено по вина на ищеца, а в случай, че не се приеме това становище - прави възражение за съпричиняване от страна на пострадалия при инцидента към настъпването на вредоносния

резултат по смисъла на член 51 алинея 2 от ЗЗД.

Прави и възражение за прекомерност на претендираното от ищеца обезщетение за причинени неимуществени вреди, като излага аргументи по член 52 от ЗЗД.

В случай, че се приеме, че предявените искове за заплащане на обезщетение за причинените неимуществени вреди са доказани по своето основание, то заявява, че прави и възражение за прекомерност на претенцията.

Заявява, че предявените искове са допустими, но неоснователни и необосновани.

В случай, че се приеме, че са налице предпоставките на член 45 от ЗЗД и се прецени, че трябва да бъде ангажирана отговорността на ответното Застрахователно дружество по реда на член 432 от Кодекса за Застраховането във връзка с 498 алинея 3 от Кодекса за Застраховането за заплащане на обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди, ответникът заявява, че прави възражения за:

- съпричиняване от страна на пострадалия при ПТП мотоциклетист към вредоносния резултат по смисъла на член 51 алинея 2 от ЗЗД.

- прекомерност на заявената претенция за заплащането на обезщетение за причинените неимуществени вреди.

Претендира присъждане на направените разноски.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Между страните не се спори относно Наличието на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ № BG/23/121002698342, със срок на валидност от 15.09.2021 г. до 14.09.2022 г., за ЛА марка „БМВ“ рег. № ***.

С влязло в сила решение № 19/13.01.2021 г. по АНД № 3339/2023 г. по описа на С. районен съд е признат обвиняемият П. П. П. за виновен в това, че на 24.08.2022 г. в гр. С.З., при управление на МПС — лек автомобил "БМВ Х 3" с рег. № ***, нарушил правилата за движение по улиците и пътища, посочени в Закона за движение по пътищата, а именно: чл. 37 ал. I изречение "първо" от ЗДвП, чл. 50 ал. 1 от "Закона за движението по пътищата"; чл. 25

ал. 1 от "ЗДвП", като по непредпазливост причинил на движещия се по път с предимство мотоциклетист - Д. С. Д. - водач на мотоциклет "Сузуки ГСХ - Р 1000" с рег. № ** двустепенна средна телесна повреда, едната от които се изразявала в счупване на костите на дясната предмишница които увреждания представлявали трайно затруднение на движенията на десния горен крайник, като за пълното възстановяване бил необходим срок от около 5-6 месеца, а втората - в нарушаването на целостта, (разчленяването) на лонното съчленение на таза, наложило оперативното му възстановяване, което довело до трайно затруднение на движенията на долните крайници, а възстановителния период бил рамките на 2 - 3 месеца.

От заключението на КСМАТЕ се установява, че произшествието е настъпило на 24.08.2022, около 18:55ч, на кръстовището на ул. "****" с ул. "****", в светлата част на денонощието, време облачно. Улица „****“ е ориентирана в посока изток-запад, с две ленти за двупосочно движение, разделени с непрекъсната осова линия. Западно от кръстовището, в посоката от която е приближавал мотоциклета, са налични пътни знаци. На 9 м. западно от т.О пътен знак Б-3(път с предимство) и п.з. Г-5(движение само направо или наляво след знака; п.з. Д-17(пешеходна пътека); на 36 м.западно от т.О - п.з.В-26(забранено е движението със скорост по- висока от 40км/ч. и предупредителен п.з. А-19(деца). Улица „Р.“ е ориентирана в посока север-юг, с две ленти за еднопосочно движение в посока север, на южния вход на кръстовището е поставен знак Б-2(стоп).Мотоциклет Сузуки с рег.№ **, се е движил по ул. "****" в посока изток. Траекторията му на движение е била около осовата линия на улицата, изпреварвал е попътнодвижещи се автомобили. Към същия момент л.а.БМВ е навлязъл в кръстовището от южния му вход с маневра за ляв завой, назапад по ул. "****". След навлизане в кръстовището, водачът на л.а.БМВ е възприел мотоциклета и е предприел спиране. Автомобилът се е установил в покой с оста на предно ляво колело на около 0,3 м. южно от осовата линия, а предните състави на автомобила са били навлезли в лявата лента, като преден десен ъгъл на автомобила е бил на около 1,0 м. северно от осовата линия. В този момент мотоциклета се е ударил в предна лява странична част, в зоната пред предно ляво колело на автомобила. Мотоциклета остава вклинен в автомобила, а водачът му под действие на инерционната сила е полетял напред и в ляво спрямо първоначалната си посока на движение, преминал е над кормилото на мотоциклета, контактувал

е с плъзгане по предния капак на автомобила и е паднал на терена. Установил се е в покой в северния край на лентата за движение в посока запад, пред пешеходната пътека очертана на източния вход/изход на кръстовището. Мястото на удара е на осовата линия на ул.“***“, на 4,6 м. южно и 0,9 м. западно от точката приета за ориентир по време на огледа. Преди удара л.а.БМВ се е движил по дъгообразна траектория изпълнявайки ляв завой. Изходната му позиция е била с десните състави на около 0,5 м. в дясно от осовата линия на ул.“Р.“. Мотоциклета се е движил приблизително праволинейно около осовата линия на ул.“***“. Движението на автомобила първоначално е било ускорително, след което е преминало в закъснително (водачът на автомобила е възприел мотоциклета и е задействал спирачките). Мотоциклетът е останал изправен на колела и вклинен в предна лява част на автомобила. Това обстоятелство категорично доказва, че автомобилът е бил спрял към момента на контакта. Следователно скоростта на автомобила в момента преди потеглянето му от линията на видимост разположен на южния вход на кръстовището е нула. След това тя достига определена максимална стойност и отново намалява до нула, спирайки в мястото на удара. Максималната скорост до която е достигнал л.а.БМВ след потеглянето е 13,9 км/ч. Ударът за мотоциклета е челен блокиращ. Скоростта на мотоциклета в момента на удара е била 72,2 км/ч. На мястото на произшествието е установена спирачна следа от предно колело на мотоциклета. Следователно скоростта на мотоциклета преди удара е била по-висока. Скоростта на мотоциклета преди удара е била 78,2 км/ч. Произшествието е настъпило поради едновременно извършените неправилни действия от двамата водачи: водачът на л.а.БМВ не е осигурил предимство за преминаване през кръстовището на мотоциклета; водачът на мотоциклета се е движил неправилно по платното(по осовата линия) и със скорост 78,2 км/ч. при максимално разрешена 40 км/ч. Водачът на автомобила е имал техническа възможност да предотврати процесното ПТП като остане на място до преминаване на мотоциклета през кръстовището. Опасната зона за спиране на мотоциклета при скоростта с която се е движил е 71,06 м. Водачът на мотоциклета не е имал техническа възможност да предотврати удара при движение със скорост 78,2 км/ч. Мотоциклетиста е имал техническа възможност да предотврати удара чрез спиране, ако се беше движил с максимално разрешената скорост. Максимално допустимата скорост за

движение на мотоциклет Сузуки GSX R1000 с рег.№ **, в района на пътния участък на който е настъпило ПТП е максимално разрешената - 40 км/ч. Участъка на който е настъпило ПТП е прав, но водачът на мотоциклета е извършвал изпреварване на два автомобила. На какво разстояние е бил от мястото на удара, когато е завършил изпреварването не може да се определи, поради липса на необходимите данни. В хода на изпреварването водачът на мотоциклета няма непрекъсната видимост към южния вход на кръстовището. Освен това неговото внимание е ангажирано с изпреварването - осигуряване на достатъчно странично разстояние между него и изпреварвания автомобил и в същото време е необходимо да следи насрещния трафик (улицата е, с две ленти за двупосочно движение). Поради тези обективни причини водачът на мотоциклета не е възприел маневрата на л.а.БМВ. Водачът на мотоциклета е реагирал със спиране 1,337 сек. преди удара, когато е бил на 27,8 м. от мястото на удара. Реакцията му за спиране е била инстинктивна, не е имал време за обмисляне на ситуацията. Отклоняването на ляво(варианта, който се предлага във въпроса), не е правилното решение от чисто технически съображения. Водачът на мотоциклета не може да знае дали водачът на л.а.БМВ няма да се стреми да завърши маневрата с ускоряване на автомобила с цел да му освободи място за преминаване зад него. В конкретната ситуация водачът на мотоциклета не е имал техническа възможност да заобиколи л.а.БМВ или да спре преди мястото на удара. При ПТП на 24.08.2022 г. Д. С. Д. на 57 г. в качеството му на водач на мотоциклет е получил: открито счупване на костите на дясната предмишница; разчленяване на лонното съчленение на таза; хематом в слабинната торбичка. Проведено е оперативно лечение, в съчетание с медикаментозно. Провел рехабилитация. Пациентът е усещал болки, по-интензивни в началото. Придвижването с помощни средства е било затруднено поради наличието на счупване на костите на дясната предмишница и поставена имобилизация. Описаните травматични увреждания са причинени от действието на твърди тъпи предмети, условие за каквото за водача на мотоциклет има при ПТП - блъскане с лек автомобил. Счупването на костите на дясната предмишница е причинило на пострадалия трайно затрудняване на движението на десния горен крайник, по смисъла на чл. 129 НК. Възстановяването трае 5-6 месеца. Разчленяването на лонното съчленение на таза е причинило трайно затрудняване на движението на долните крайници, по смисъла на чл.129 НК. Възстановяването трае 2-3

месеца. Непосредствено след изписването от КОТ пациентът практически е нямал обем движения в двете тазо-бедрени стави. Нормалните стойности за ТБС са S 15- 0-125 F 45-0-15. (Тези формули се четеш по следния начин: S са движенията в сагиталната равнина — екстензия-флексия или разгъване-сгъване, F са движенията във фронталната равнина - абдукция-аддукция или отвеждане- привеждане. В средата се пише 0, т.е. нормално положение. Пред 0 се записват далечните движения екстензия и абдукция, след 0 се записват близките движения флексия и аддукция. Стойностите са в ъглови градуси.)

От събраните по делото гласни доказателства:

Във връзка с механизма на ПТП е разпитан П. П. П., който установява, че на 24.08. спрял на „Стоп“ на ул. „Р.“ посока „С.“ и искал да направи ляв завой. Огледал се наляво и дясно и преценил, че има достатъчно място да мине. Погледнал – коли видял, но мотор не видял и след като завил с периферното си зрение видял вече мотора, който идвал от горе. Спрял и той се ударил в него. Бил на първа предавка тъкмо тръгвал да се изнася в кръстовището. Изобщо не го видял. Жена му била с него и извикала „мотор“ и когато извикала, той вече се бил ударил, станало много бързо. При ограничение 40 км/ч, се движил с 60 км/ч..

По отношение на преживените от ищеца болки и страдания е разпитан свидетеля Денка С.а Славова която установява, че преди една година брат ѝ претърпял ПТП на 24.08.2022г. Получила обаждане от сина ѝ, че вуйчо катастрофирал. Наложило се веднага да тръгне за болницата. Установили, че е в „С.“ и отишли на място да проверят как стоят нещата. Той лежал полулегнал, полуизправен, до него седял един човек, който му мокрел устните, бил пребледнял със затворени очи и устните му били посинели, явно колабирал от силната болка. Долу в спешното като го приели му правели рентгени, скенери, минали кръвни изследвания и на следващия ден разбирала, че хемоглобина му е много нисък. Д-р Д. казал, че на дясна ръка две кости главна и от долу другата са счупени и тази счупен, две операции трябва да се направят. Направили операции на ръката и на таза. На 01.09. му били едновременно и двете операции, после стоял близо седмица и после го изместили в отсрещното отделение по физиотерапия. Свидетелката стояла при него, защото бил много оточен долу в слабините в тестисите и трябвало да има човек да му повдига крака. Изпитвал адски болки, с дясната ръка не

можел да се храни, бил на памперси. Абсолютно всичко ставало в леглото - подмИ.е, хранене, катетри, пелени, памперси, подлоги, клизми, много трудности видели. Болката продължавала и се наложило няколко пъти да викат уролог - консултант, направили му болкоуспокояващи, обезболяващи, промивки, изхвърлил съсирек и се поуспокоил малко. След изписването от болница не можел да се движи, шест месеца бил на легло. Наели рехабилитатор и всяка вечер след работно време идвал да прави някакво раздвижване. Брат ѝ бил силно травмиран, не искал никой в болницата да го посещава, не искал да говори, не искал да вижда никой. В началото на декември почнали да го изправят, почнал с проходилка, но не му било много удобно и сложили две патерици. Не можел да се свие, не можел да сяда и чувствал болка в бедрото. Месец бил с патерици, февруари оставил патериците. Ръката почнала да отича от самите планки. Лекарите казали, че не можел да понася чуждо тяло и се наложило тази година септември операция да се махат планките. Втори път оперирали ръката, за да махат планките. След инцидента започнал да забравя, бил изнервен.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380](#) от КЗ.

В случая между страните не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП – 24.08.2022 г., по силата на което ответникът по делото е поел задължение да обезщети увредените при използването на застрахования автомобил трети лица.

При така приетата фактическа обстановка, установена от събрания по делото доказателствен материал, съдът намира, че са налице условията за ангажиране отговорността на ответното дружество по предявения срещу него с правно основание [чл. 432, ал.1 КЗ](#), с която норма е регламентирано Увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска

отговорност" за заплащане на обезщетение.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Съгласно чл. 413, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), влезлите в сила присъди и решения са задължителни за гражданския съд по въпросите: извършено ли е деянието, виновен ли е деецът и наказуемо ли е деянието. Аналогична е разпоредбата и на чл. 300 ГПК. Видно от приложеното решение по АНД № 3339/2023 г. по описа на С. районен съд е признат П. П. П. за виновен в това, че на 24.08.2022 г. в гр. С.З., при управление на МПС, нарушил правилата за движение по улиците и пътища, като по непредпазливост причинил на движещия се по път с предимство мотоциклетист - Д. С. Д. двустепенна средна телесна повреда.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лекия автомобил осъществява всички признаци /обективни и субективен/ на деликтния състав по [чл. 45 от ЗЗД](#). Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) следва да бъде ангажирана, като предявените искиове за неимуществени вреди се явяват доказани по основание.

Обезщетението за неимуществени вреди, съгл. чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП, като се съобрази, че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самото ПТП такива, а продължават и след това.

От изслушаната по делото КСМАТЕ се установява, че ищеца е получил: открито счупване на костите на дясната предмишница; разчленяване на лонното съчленение на таза; хематом в слабинната торбичка.

За да определи размера на дължимото обезщетение, настоящият съдебен състав съобрази, че на ищеца са причинени две средни и една лека телесни повреди. Вещите лица по КСМАТЕ сочат, че счупването на костите на дясната предмишница е причинило на пострадалия трайно затрудняване на движението на десния горен крайник, по смисъла на чл. 129 НК.

Възстановяването е продължило 5-6 месеца. Разчленяването на лонното съчленение на таза е причинило трайно затрудняване на движението на долните крайници, по смисъла на чл.129 НК. Възстановяването е продължило 2-3 месеца.

Съдът приема, че е налице тежък случай на увреждане и претърпени вреди, вследствие на процесното ПТП. По делото са установени по категоричен начин тежки контузии, наложили продължително лечение в болнични заведения, хирургични интервенции, продължителни рехабилитационни лечения. Имал е необходимост от чужда помощ за задоволяване на обикновените си нужди първите няколко месеца. В последствие е имал нужда от обгрижване при опитите си да се изправя и да се обслужва сам. Претърпяно ПТП, както и уврежданията, които е получил, са променили в негативна насока живота на ищеца, затрудняват професионалната и личната му реализация, възможността му за контакт с околните - личен, професионален и социален.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде отчетена преживяната от ищеца стресова реакция, която е довело до негативна промяна в психо – емоционалното му състояние. Разпитания по делото свидетел сочи, че ищеца бил травмиран, затворил се, не искал да говори, почнал да забравя, бил изнервен и отчаян, че ще остане инвалид за цял живот.

Съдът, като отчете вида и характера на вредите, интензитета на претърпените болки и страдания и тяхната продължителност, както и възрастта на пострадалия, намира, че дължимото обезщетение за неимуществени вреди е в размер на 80 000 лв., /в случая частично предявена от сумата 150 000 лв./.

Съдът намира, че следва да вземе становище по направеното възражение от проц. представител на ответника, че ищеца с поведението си е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат. За да бъде намалено обезщетението за вреди съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, увреденият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване, като от значение е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, без да е необходимо пострадалият да има вина. Необходимо е приносът на увреденото лице да е конкретен, т. е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Принос по смисъла на посочения законов текст е налице винаги, когато пострадалият с поведението си е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил

механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Следователно съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице, ако поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата.

В конкретния случай от приета КСМАТЕ се установи, че водачът на мотоциклета се е движил неправилно по платното (по осовата линия) и със скорост 78,2 км/ч. при максимално разрешена 40 км/ч. Водачът на мотоциклета не е имал техническа възможност да предотврати удара при движение със скорост 78,2 км/ч. Мотоциклетиста е имал тихническа възможност да предотврати удара чрез спиране, ако се беше движил с максимално разрешената скорост – 40 км/ч..

С оглед тези ангажирани доказателства, настоящият съдебен състав възприема като основателно наведеното възражение и намира, че с поведението си ищецът е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, като определя процент на съпричиняване от 10%.

Предвид горното с приетите 10 % съпричиняване следва да бъдат редуцирани определените обезщетения, т.е. на ищеца се следва сумата от 72 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, като до останалия претендиран размер до 80 000 лв., частичен от 150 000 лв., искът следва да се отхвърли като неоснователен.

Останалите направени от ответника възражения за съпричиняване, съдът намира за неоснователни и недоказани, с оглед ангажираните от ищеца писмени доказателства.

Заявена е и претенция за присъждане на обезщетение за забава, считано от датата на уведомяване на застрахователя ответник - 03.01.2023 год.. Съгласно КЗ отговорността на застрахователя за лихви, дължими от застрахования на увреденото лице е ограничена и това задължение е за периода след датата, на която застрахователя е бил уведомен за настъпване на застрахователното събитие било от застрахования, било от увреденото лице. При това разпоредбата на чл. 498 от действащия КЗ предвижда задължение на увреденото лице при настъпване на застрахователното събитие да предяви претенцията си първо пред застрахователя и едва, ако същия не е платил в срока по чл. 496 от КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение, то може да предяви прекия иск по чл. 432 от КЗ срещу застрахователя. В конкретния случай на 03.01.2023 год. ищеца е депозирал застрахователна претенция до ответника, поради което следва да се приеме, че

застрахователят е уведомен за процесното ПТП на тази дата и от тази дата за него настъпва задължението да заплаща лихва за забава по чл. 429, ал. 2, т. 2, вр. с ал. 3 от КЗ. Поради това лихва за забава върху горепосоченото обезщетение се дължи както е поискано в ИМ от 03.01.2023 год., до датата на окончателното плащане.

По разноските:

Ищецът е освободен от заплащане на държавна такса, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СтОС държавна такса върху уважената част от исковете в размер на 2880 лева, както и сумата 697,50 лв., възнаграждение за вещи лица.

При този изход на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на АД „Й. и Е.“, адвокатско възнаграждение по чл. 38 от ЗА, съразмерно с уважената част от исковете в размер на 7614 лв. с ДДС. На ответника също се дължат разноси, съобразно отхвърлената част от исковете. Направеното възражение на проц. представител на ищеца за прекомерност на адв. възнаграждение на ответника е основателно и следва да бъде уважено, като същото бъде намалено от 10 650 лв. на 7 050, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от НМРАВ. При това положение на ответника се дължи сумата 846 лв. адв. възнаграждение с ДДС, както и сумата 79,50 лв. възнаграждение за вещи лица и внесен депозит за свидетел.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА З. „О. З.“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С. **, да заплати на Д. С. Д., ЕГН *****, с адрес: с.Б.** сумата от 72 000 лв. (седемдесет и две хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, преживени душевни болки и страдания в резултат на претърпяното ПТП на 24.08.2022 г., ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 03.01.2023 год., до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля предявения иск за останалия претендиран размер до 80 000 лв., като частичен от 150 000 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА З. „О. З.“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., да заплати на АД „Й. и Е.“, ЕИК **, сумата 7614 лв., адв. възнаграждение по чл. 38 от ЗА с ДДС.

ОСЪЖДА З. „О. З.“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С. да заплати сумата от 2880 лв., представляваща държавна такса и сумата 697,50 лв., възнаграждение за вещи лица по сметка на ОС С.З..

ОСЪЖДА Д. С. Д., ЕГН *****, с адрес: с.Б.** да заплати на З. „О. З.“ АД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.** сумата от 925,50 лв., разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението, чрез ОС С.З. пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____